

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/472

z dnia 19 marca 2019 r.

ustanawiające wieloletni plan gospodarowania stadami połowanymi w wodach zachodnich i wodach z nimi sąsiadujących oraz połowami eksploatującymi te stada, zmieniające rozporządzenia (UE) 2016/1139 i (UE) 2018/973 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 811/2004, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007 i (WE) nr 1300/2008

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., której Unia jest umawiającą się stroną, określono obowiązek ochrony, w tym utrzymania lub odtwarzania populacji połowianych gatunków na poziomach, które mogą zapewnić maksymalny podtrzymywalny połów (zwany dalej „MSY”).
- (2) Podczas Szczytu Zrównoważonego Rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych, który miał miejsce w Nowym Jorku w 2015 r., Unia i państwa członkowskie zobowiązały się, aby do 2020 r. skutecznie uregulować odławianie, zaprzestać przełowień, wyeliminować nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy i niszczyielskie praktyki połowowe oraz wdrożyć uzasadnione naukowo plany zarządzania w celu odbudowania w jak najkrótszym czasie stad ryb co najmniej do poziomów pozwalających uzyskać MSY mając na uwadze ich cechy biologiczne.
- (3) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ⁽³⁾ ustanowiono przepisy wspólnej polityki rybołówstwa (zwanej dalej „WPRyb”) zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii. WPRyb powinna przyczynić się do ochrony środowiska morskiego, do zrównoważonego zarządzania wszystkimi gatunkami eksploatowanymi w celach handlowych oraz w szczególności do osiągnięcia dobrego stanu środowiska do 2020 r., jak określono w art. 1 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE ⁽⁴⁾.
- (4) Do celów WPRyb należą między innymi: zapewnienie, aby rybołówstwo i akwakultura były zrównoważone środowiskowo w perspektywie długookresowej, stosowanie do zarządzania rybołówstwem podejścia ostrożnościowego oraz wprowadzanie w życie podejścia ekosystemowego do zarządzania rybołówstwem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 440 z 6.12.2018, s. 171.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lutego 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 5 marca 2019 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19).

- (5) Aby zrealizować cele WPRyb, należy przyjąć szereg środków ochronnych, w stosownych przypadkach, w dowolnym połączeniu, takich jak plany wieloletnie, środki techniczne oraz ustalenie i przydział uprawnień do połowów.
- (6) Zgodnie z art. 9 i 10 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 podstawę planów wieloletnich stanowić będą opinie naukowe, techniczne i ekonomiczne. Zgodnie z tymi przepisami plan wieloletni ustanowiony niniejszym rozporządzeniem (zwany dalej „planem”) powinien zawierać cele, wymierne cele z wyraźnymi ramami czasowymi, punkty odniesienia do celów ochrony, środki ochronne oraz środki techniczne mające na celu unikanie i redukcję niezamierzonych połowów, a także ograniczanie do minimum wpływu na środowisko morskie, w szczególności na wrażliwe siedliska i gatunki chronione.
- (7) Niniejsze rozporządzenie powinno uwzględniać ograniczenia związane z wielkością statków uprawiających tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne wykorzystywanych w regionach najbardziej oddalonych.
- (8) „Najlepsze dostępne opinie naukowe” należy rozumieć jako publicznie dostępne opinie naukowe, których podstawę stanowią najbardziej aktualne dane i metody naukowe, i które zostały wydane albo zweryfikowane przez niezależny organ naukowy, uznany na poziomie unijnym lub międzynarodowym.
- (9) Komisja powinna uzyskać najlepsze dostępne opinie naukowe dotyczące stad objętych zakresem planu. W tym celu zawiera ona protokoły ustaleń z Międzynarodową Radą Badań Morza (ICES). Opinie naukowe wydawane w szczególności przez ICES lub podobny niezależny organ naukowy uznany na poziomie unijnym lub międzynarodowym powinny opierać się na planie i powinny w szczególności wskazywać przedziały F_{MSY} oraz punkty odniesienia dla biomasy, tj. $MSY B_{trigger}$ oraz B_{lim} . Wartości te powinny zostać wskazane w opiniach dotyczących odpowiednich stad oraz, w stosownych przypadkach, w innych publicznie dostępnych opiniach naukowych, w tym na przykład w wydawanych w szczególności przez ICES lub podobny niezależny organ naukowy uznany na poziomie unijnym lub międzynarodowym opiniach na temat połowów wielogatunkowych.
- (10) W rozporządzeniach Rady (WE) nr 811/2004 ⁽⁵⁾, (WE) nr 2166/2005 ⁽⁶⁾, (WE) nr 388/2006 ⁽⁷⁾, (WE) nr 509/2007 ⁽⁸⁾ i (WE) nr 1300/2008 ⁽⁹⁾ określono przepisy dotyczące eksploatacji północnego stada morskiczka, zasobów morskiczka i homarca w Morzu Kantabryjskim i u zachodnich wybrzeży Półwyspu Iberyjskiego, soli w Zatoce Biskajskiej, soli w zachodniej części kanału La Manche, śledzia atlantyckiego na zachód od Szkocji oraz dorsza atlantyckiego w cieśninie Kattegat, Morzu Północnym, wodach na zachód od Szkocji i w Morzu Irlandzkim. Te gatunki oraz inne stada denne są poławiane w połowach wielogatunkowych. Należy zatem ustanowić jeden plan wieloletni uwzględniający takie interakcje techniczne.
- (11) Ponadto taki wieloletni plan powinien mieć zastosowanie do stad dennych oraz ich połowów w wodach zachodnich, w tym w wodach północno-zachodnich i w wodach południowo-zachodnich. Dotyczy to gatunków ryb spłaszczonych bocznie lub grzbietobrzusznie, chrząstnoszkieletowych i homarca (*Nephrops norvegicus*) występujących na dnie lub blisko dna słupa wody.
- (12) Niektóre stada denne są eksploatowane zarówno w wodach zachodnich, jak i w wodach z nimi sąsiadujących. W związku z tym należy rozszerzyć zakres zawartych w planie przepisów dotyczących wartości docelowych i środków ochronnych odnoszących się do stad eksploatowanych głównie w wodach zachodnich na te obszary znajdujące się poza wodami zachodnimi. Ponadto – w odniesieniu do stad obecnych również w wodach zachodnich, ale eksploatowanych głównie poza wodami zachodnimi – w planach wieloletnich należy ustanowić wartości docelowe i środki ochronne dotyczące obszarów leżących poza wodami zachodnimi, w których stada te są głównie eksploatowane, rozszerzając zakres tych planów wieloletnich, tak aby obejmowały one również wody zachodnie.
- (13) Zakres geograficzny stosowania planu powinien opierać się na rozmieszczeniu geograficznym stad wskazanym w najnowszej opinii naukowej na temat stad wydanej w szczególności przez ICES lub podobny niezależny organ naukowy uznany na poziomie unijnym lub międzynarodowym. Geograficzne rozmieszczenie stad określone

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 811/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające środki dla odnowy zasobów morskiczka północnego (Dz.U. L 150 z 30.4.2004, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2166/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. ustanawiające środki służące odnowieniu zasobów morskiczka nowozelandzkiego i homarca w Morzu Kantabryjskim i u zachodnich wybrzeży Półwyspu Iberyjskiego i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 850/98 w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich (Dz.U. L 345 z 28.12.2005, s. 5).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 388/2006 z dnia 23 lutego 2006 r. ustanawiające wieloletni plan zrównoważonej eksploatacji zasobów soli w Zatoce Biskajskiej (Dz.U. L 65 z 7.3.2006, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 509/2007 z dnia 7 maja 2007 r. ustanawiające wieloletni plan zrównoważonej eksploatacji zasobów soli w zachodniej części kanału La Manche (Dz.U. L 122 z 11.5.2007, s. 7).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1300/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiające wieloletni plan dotyczący zasobów śledzia występujących przy zachodnim wybrzeżu Szkocji oraz połowów tych zasobów (Dz.U. L 344 z 20.12.2008, s. 6).

w planie może w przyszłości wymagać zmian powodu uzyskania dokładniejszych informacji naukowych albo migracji zasobów. W związku z tym należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych dostosowujących określone w planie geograficzne rozmieszczenie stad, jeżeli zalecenia naukowe wydawane w szczególności przez ICES lub podobny niezależny organ naukowy uznany na poziomie unijnym lub międzynarodowym wskażą na zmianę rozmieszczenia geograficznego odnośnych stad.

- (14) W przypadku gdy stada będące przedmiotem wspólnego zainteresowania są eksploatowane również przez państwa trzecie, Unia powinna współpracować z tymi państwami trzecimi z myślą o zapewnieniu zarządzania tymi stadami w sposób zrównoważony, spójny z celami rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, a w szczególności z jego art. 2 ust. 2, oraz z niniejszym rozporządzeniem. W przypadku braku formalnego porozumienia Unia powinna dołożyć wszelkich starań, aby wypracować wspólne ustalenia dotyczące połowów takich stad w celu umożliwienia zrównoważonego zarządzania, tym samym promując równe warunki działania dla podmiotów gospodarczych Unii.
- (15) Celem planu powinno być przyczynienie się do osiągnięcia celów WPRyb, a w szczególności osiągnięcie i utrzymanie MSY stad docelowych, wdrożenie obowiązku wyładunku w odniesieniu do stad dennych podlegających limitom połowowym, oraz wspieranie odpowiedniego poziomu życia osób zależnych od działalności połowowej, mając na uwadze przybrzeżne rybołówstwo i aspekty społeczno-ekonomiczne. W ramach planu należy wdrożyć ekosystemowe podejście do zarządzania rybołówstwem, aby zapewnić minimalizowanie negatywnego wpływu działalności połowowej na ekosystem morski. Plan powinien być spójny z unijnym prawodawstwem dotyczącym środowiska, w szczególności z celem polegającym na osiągnięciu do 2020 r. dobrego stanu środowiska (zgodnie z dyrektywą 2008/56/WE) oraz z celami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE⁽¹⁰⁾ i dyrektywy Rady 92/43/EWG⁽¹¹⁾. W planie należy również określić szczegóły realizacji w wodach Unii stanowiących część wód zachodnich obowiązku wyładunku w odniesieniu do wszystkich stad gatunków, do których ma zastosowanie obowiązek wyładunku na mocy art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
- (16) Art. 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 zawiera wymóg, aby uprawnienia do połowów ustalone były zgodnie z celami określonymi w jego art. 2 ust. 2 oraz w sposób zgodny z wymiernymi celami, ramami czasowymi i marginesami ustalonymi w planach wieloletnich.
- (17) Należy ustanowić docelowy wskaźnik śmiertelności połowowej (F) odpowiadający celowi, jakim jest osiągnięcie i utrzymanie MSY wyrażonego jako przedziały wartości spójne z osiągnięciem MSY (F_{MSY}). Przedziały te, oparte na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, są niezbędne do zapewnienia elastyczności w celu uwzględniania zmian w opiniach naukowych, przyczynienia się do wdrożenia obowiązku wyładunku oraz uwzględniania specyfiki połowów wielogatunkowych. Przedziały F_{MSY} powinny być obliczane w szczególności przez ICES, zwłaszcza w jej okresowych zaleceniach dotyczących połowów, lub przez podobny niezależny organ naukowy uznany na poziomie unijnym lub międzynarodowym. W oparciu o plan powinny one być ustalone w taki sposób, aby nie powodowały długoterminowego ograniczenia odłowu o więcej niż 5 % w porównaniu z MSY. Górna granica przedziału powinna być ograniczona, tak aby prawdopodobieństwo spadku liczebności stada poniżej wartości B_{lim} nie przekraczało 5 %. Ta górna granica przedziału powinna również być zgodna z „zasadą doradczą” ICES, zgodnie z którą w przypadku, gdy stan biomasy tarłowej lub liczebności jest zły, wartość F należy zmniejszyć do wartości nieprzekraczającej górnej granicy równej wartości punktu F_{MSY} pomnożonej przez biomasę tarłową lub liczebność w roku obowiązywania całkowitego dopuszczalnego połowu (zwanego dalej „TAC”), podzielonej przez wartość MSY $B_{trigger}$. Przedstawiając opinie naukowe dotyczące śmiertelności połowowej i wariantów połowowych, ICES stosuje powyższe czynniki oraz zasadę doradczą.
- (18) Do celów ustalania uprawnień do połowów należy w warunkach normalnych stosować górny pułap przedziałów F_{MSY} oraz – o ile stan danego stada zostanie uznany za dobry – górną granicę tego przedziału w niektórych przypadkach. Ustalenie uprawnień do połowów do wysokości górnej granicy powinno być możliwe tylko wówczas, gdy opinia naukowa lub dowody wskazują, że jest to niezbędne do osiągnięcia celów określonych w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do połowów wielogatunkowych lub niezbędne do uniknięcia szkody dla stada spowodowanej dynamiką wewnątrz- lub międzygatunkową, lub w celu ograniczenia rocznych wahań wysokości uprawnień do połowów.
- (19) Odpowiedni komitet doradczy powinien mieć możliwość zalecić Komisji podejście zarządcze zmierzające do ograniczenia rocznych wahań wysokości uprawnień do połowów w odniesieniu do konkretnego stada wymienionego w niniejszym rozporządzeniu. Rada powinna mieć możliwość uwzględniania wszelkich takich zaleceń przy ustalaniu wysokości uprawnień do połowów, pod warunkiem że te uprawnienia do połowów są zgodne z celami i środkami ochronnymi określonymi w planie.
- (20) W przypadku stad, dla których dostępne są wartości docelowe MSY, oraz na potrzeby stosowania środków ochronnych, należy określić punkty odniesienia do celów ochrony wyrażone jako progowe poziomy biomasy tarłowej dla stad ryb oraz progowe poziomy liczebności dla homarca.

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. U. L 20 z 26.1.2010, s. 7).

⁽¹¹⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. U. L 206 z 22.7.1992, s. 7).

- (21) Należy przewidzieć odpowiednie środki ochronne w przypadku gdy wielkość stada zmaleje poniżej tych poziomów. Środki ochronne powinny obejmować zmniejszenie uprawnień do połowów oraz szczególne środki ochrony, w przypadku gdy w opinii naukowej wskazano potrzebę zastosowania środków naprawczych. Środki te należy uzupełnić wszelkimi innymi odpowiednimi środkami, takimi jak środki Komisji zgodnie z art. 12 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 lub środki państwa członkowskiego zgodnie z art. 13 tego rozporządzenia.
- (22) Powinna istnieć możliwość ustalenia TAC dla homarca w czterech określonych obszarach zarządzania, będącego sumą limitów połowowych ustanowionych dla każdej jednostki funkcjonalnej oraz dla prostokątów statystycznych znajdujących się poza obrębem jednostek funkcjonalnych w każdym obszarze zarządzania. Nie powinno to jednak wykluczać przyjmowania środków ochronnych dla określonych jednostek funkcjonalnych.
- (23) W celu zastosowania podejścia regionalnego do ochrony i zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów morza należy przewidzieć możliwość stosowania środków technicznych w odniesieniu do wszystkich stad w wodach zachodnich.
- (24) System ograniczeń nakładów połowowych dla soli w zachodniej części kanału La Manche okazał się skutecznym narzędziem zarządzania, które uzupełniło ustalanie możliwości połowowych. Takie ograniczenie nakładów połowowych powinno zatem zostać utrzymane w ramach planu.
- (25) Jeżeli śmiertelność ryb w wyniku połowów rekreacyjnych wywiera znaczący wpływ na stada zarządzane na podstawie MSY, Rada powinna mieć możliwość ustalenia niedyskryminujących limitów dla rybaków rekreacyjnych. Przy ustalaniu takich limitów Rada powinna opierać się na przejrzystych i obiektywnych kryteriach. W stosownych przypadkach państwa członkowskie powinny przyjąć niezbędne i proporcjonalne środki w celu monitorowania i gromadzenia danych dla wiarygodnego oszacowania rzeczywistych poziomów połowów rekreacyjnych.
- (26) Aby zapewnić zgodność z obowiązkiem wyładunku określonym w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w planie należy przewidzieć dodatkowe środki zarządzania, które należy doprecyzować zgodnie z art. 18 tego rozporządzenia.
- (27) Zgodnie z wymogami rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 należy ustanowić termin składania wspólnych rekomendacji przez państwa członkowskie, które mają bezpośredni interes w zarządzaniu.
- (28) Zgodnie z art. 10 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 należy ustanowić przepisy dotyczące okresowej oceny, której Komisja, w oparciu o opinie naukowe, będzie poddawać adekwatność oraz skuteczność stosowania niniejszego rozporządzenia. Ocenę planu należy przeprowadzić do dnia 27 marca 2024 r., a następnie co pięć lat. Okres ten umożliwia pełne wdrożenie obowiązku wyładunku, a także przyjęcie i wdrożenie zregionalizowanych środków oraz wykazanie ich wpływu na stada i połowy. Jest to również minimalny okres wymagany przez organy naukowe.
- (29) W celu dostosowania się do postępu technicznego i naukowego w odpowiednim czasie i w proporcjonalny sposób oraz aby zapewnić elastyczność i umożliwić zmiany niektórych środków należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zmiany lub uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w zakresie dostosowań w odniesieniu do stad objętych niniejszym rozporządzeniem wskutek zmian w geograficznym rozmieszczeniu stad, środków zaradczych, wdrożenia obowiązku wyładunku oraz ograniczeń odnoszących się do całkowitej zdolności połowowej flot zainteresowanych państw członkowskich. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹²⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (30) W celu zapewnienia pewności prawa należy wyjaśnić, że środki czasowego zaprzestania przyjęte w celu zrealizowania celów planu mogą zostać uznane za kwalifikujące się do wsparcia na podstawie rozporządzenia (UE) nr 508/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹³⁾.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011 (Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1).

- (31) Zastosowanie dynamicznych odniesień do przedziałów F_{MSY} i do punktów odniesienia do celów ochrony zapewnia, aby parametry te, niezbędne do ustalania uprawnień do połowów, nie przestały być aktualne, a Rada miała zawsze możliwość korzystania z najlepszych dostępnych opinii naukowych. Ponadto, podejście oparte na stosowaniu dynamicznych odniesień do najlepszych dostępnych opinii naukowych należy stosować w odniesieniu do zarządzania zasobami na Morzu Bałtyckim. Należy również sprecyzować, że obowiązek wyładunku nie ma zastosowania do połowów rekreacyjnych na obszarach objętych planem wieloletnim dotyczącym połowów na Morzu Bałtyckim. Należy zatem zmienić rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 ⁽¹⁴⁾.
- (32) Należy dokonać przeglądu minimalnego rozmiaru odniesienia dla homarca w cieśninach Skagerrak i Kattegat. Należy również wyjaśnić, że obowiązek wyładunku nie ma zastosowania do połowów rekreacyjnych na obszarach objętych planem wieloletnim dotyczącym połowów na Morzu Północnym. Należy zatem zmienić rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/973 ⁽¹⁵⁾.
- (33) Należy uchylić rozporządzenia Rady (WE) nr 811/2004, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007 oraz (WE) nr 1300/2008.
- (34) Prawdopodobne skutki gospodarcze i społeczne planu należy ocenić przed jego ukończeniem zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się wieloletni plan (zwany dalej „planem”) dotyczący stad dennych wymienionych poniżej, w tym stad głębokowodnych, w wodach zachodnich, a w przypadku gdy stada te występują również poza wodami zachodnimi, w wodach sąsiadujących z nimi, oraz dotyczący połowów eksploatujących te stada:

- 1) pałasz czarny (*Aphanopus carbo*) w podobszarach ICES 1, 2, 4, 6–8, 10 i 14 oraz w rejonach ICES 3a 5a, 5b, 9a i 12b;
- 2) buławik czarny (*Coryphaenoides rupestris*) na podobszarach ICES 6 i 7 oraz w rejonie ICES 5b;
- 3) labraks (*Dicentrarchus labrax*) w rejonach ICES 4b, 4c, 7a, 7d–h, 8a i 8b;
- 4) labraks (*Dicentrarchus labrax*) w rejonach ICES 6a, 7b i 7j;
- 5) labraks (*Dicentrarchus labrax*) w rejonach ICES 8c i 9a;
- 6) dorsz atlantycki (*Gadus morhua*) w rejonie ICES 7a;
- 7) dorsz atlantycki (*Gadus morhua*) w rejonach ICES 7e–k;
- 8) smuklice (*Lepidorhombus* spp.) w rejonach ICES 4a i 6a;
- 9) smuklice (*Lepidorhombus* spp.) w rejonie ICES 6b;
- 10) smuklice (*Lepidorhombus* spp.) w rejonach ICES 7b–k, 8a, 8b i 8d;
- 11) smuklice (*Lepidorhombus* spp.) w rejonach ICES 8c i 9a;
- 12) żabnicowate (*Lophiidae* spp.) w rejonach ICES 7b–k, 8a, 8b i 8d;
- 13) żabnicowate (*Lophiidae* spp.) w rejonach ICES 8c i 9a;
- 14) plamiak (*Melanogrammus aeglefinus*) w rejonie ICES 6b;
- 15) plamiak (*Melanogrammus aeglefinus*) w rejonie ICES 7a;
- 16) plamiak (*Melanogrammus aeglefinus*) w rejonach ICES 7b–k;
- 17) witlinek (*Merlangius merlangus*) w rejonach ICES 7b, 7c i 7e–k;

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada, zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 (Dz.U. L 191 z 15.7.2016, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/973 z dnia 4 lipca 2018 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dennych w Morzu Północnym oraz połowów eksploatujących te stada, określające szczegóły realizacji obowiązku wyładunku w Morzu Północnym oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 676/2007 i (WE) nr 1342/2008 (Dz.U. L 179 z 16.7.2018, s. 1).

- 18) witlinek (*Merlangius merlangus*) na podobszarze ICES 8 i w rejonie ICES 9a;
- 19) morszczuk europejski (*Merluccius merluccius*) na podobszarach ICES 4, 6 i 7 oraz w rejonach ICES 3a, 8a, 8b i 8d;
- 20) morszczuk europejski (*Merluccius merluccius*) w rejonach ICES 8c i 9a;
- 21) molwa niebieska (*Molva dypterygia*) na podobszarach ICES 6 i 7 oraz w rejonie ICES 5b;
- 22) homarzec (*Nephrops norvegicus*) w jednostkach funkcjonalnych podobszaru ICES 6 oraz rejonu ICES 5b:
 - w północnej części The Minch (FU 11),
 - w południowej części The Minch (FU 12),
 - w Firth of Clyde (FU 13),
 - w rejonie 6 poza jednostkami funkcjonalnymi (na zachód od Szkocji);
- 23) homarzec (*Nephrops norvegicus*) w jednostkach funkcjonalnych podobszaru ICES 7:
 - we wschodniej części Morza Irlandzkiego (FU 14),
 - w zachodniej części Morza Irlandzkiego (FU 15),
 - w Porcupine Bank (FU 16),
 - w Aran Grounds (FU 17),
 - w Morzu Irlandzkim (FU 19),
 - w Morzu Celtyckim (FU 20–21),
 - w Kanale Bristolskim (FU 22),
 - poza jednostkami funkcjonalnymi (południowe Morze Celtyckie, wody na południowy zachód od Irlandii);
- 24) homarzec (*Nephrops norvegicus*) w jednostkach funkcjonalnych rejonów ICES 8a, 8b, 8d i 8e:
 - w północnej i środkowej części Zatoki Biskajskiej (FU 23–24),
- 25) homarzec (*Nephrops norvegicus*) w jednostkach funkcjonalnych podobszarów ICES 9 i 10 oraz w obszarze CECAF 34.1.1:
 - we wschodnich wodach atlantyckich u wybrzeży Półwyspu Iberyjskiego, w zachodniej Galicji i w północnej Portugalii (FU 26–27),
 - we wschodnich wodach atlantyckich u wybrzeży Półwyspu Iberyjskiego oraz w południowozachodniej i południowej Portugalii (FU 28–29),
 - we wschodnich wodach atlantyckich u wybrzeży Półwyspu Iberyjskiego oraz w Zatoce Kadyksu (FU 30);
- 26) morlesz bogar (*Pagellus bogaraveo*) na podobszarze ICES 9;
- 27) gładzica (*Pleuronectes platessa*) w rejonie ICES 7d;
- 28) gładzica (*Pleuronectes platessa*) w rejonie ICES 7e;
- 29) rdzawiec (*Pollachius pollachius*) na podobszarach ICES 6 i 7;
- 30) sola (*Solea solea*) na podobszarach ICES 5, 12 i 14 oraz w rejonie ICES 6b;
- 31) sola (*Solea solea*) w rejonie ICES 7d;
- 32) sola (*Solea solea*) w rejonie ICES 7e;
- 33) sola (*Solea solea*) w rejonach ICES 7f i 7 g;
- 34) sola (*Solea solea*) w rejonach ICES 7h, 7j i 7k;
- 35) sola (*Solea solea*) w rejonach ICES 8a i 8b;
- 36) sola (*Solea solea*) w rejonach ICES 8c i 9a.

W przypadku gdy opinie naukowe, w szczególności opinie wydawane przez ICES lub podobny niezależny organ naukowy uznany na poziomie unijnym lub międzynarodowym, wskazują na zmiany w geograficznym rozmieszczeniu stad wymienionych w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, Komisja może przyjmować akty delegowane zgodnie z art. 18, zmieniające niniejsze rozporządzenie poprzez dostosowania w obszarach wyszczególnionych w akapicie pierwszym niniejszego ustępu w celu odzwierciedlenia tych zmian. Dostosowania takie nie mogą wykraczać poza obszary występowania stad w wodach Unii podobszarów ICES 4–10 oraz obszarów CECAF 34.1.1, 34.1.2 i 34.2.0.

2. W przypadku gdy na podstawie opinii naukowych Komisja uzna, że wykaz stad określonych w ust. 1 akapit pierwszy wymaga zmiany, może przedłożyć wniosek w sprawie zmiany tego wykazu.
3. W odniesieniu do wód przyległych objętych zakresem ust. 1 niniejszego artykułu, zastosowanie mają tylko art. 4 i 7 oraz środki dotyczące uprawnień do połowów zgodnie z art. 8 niniejszego rozporządzenia.
4. Niniejsze rozporządzenie ma również zastosowanie do przyłówów złowionych w wodach zachodnich podczas połowów ze stad wymienionych w ust. 1. Jednakże w przypadku gdy na podstawie innych aktów prawnych Unii ustanawiających plany wieloletnie w odniesieniu do tych stad ustanowiono przedziały F_{MSY} i środki ochronne powiązane z biomasa, stosuje się te przedziały i środki ochronne.
5. Niniejsze rozporządzenie określa również szczegóły realizacji obowiązku wyładunku w wodach Unii stanowiących część wód zachodnich w odniesieniu do wszystkich stad gatunków, do których ma zastosowanie obowiązek wyładunku na mocy art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
6. Jak określono w art. 9, niniejsze rozporządzenie określa środki techniczne mające zastosowanie w wodach zachodnich w odniesieniu do każdego stada.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia, oprócz definicji zawartych w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ⁽¹⁶⁾ i art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98 ⁽¹⁷⁾, stosuje się następujące definicje:

- 1) „wody zachodnie” oznaczają wody północno-zachodnie (podobszary ICES 5 (z wyłączeniem rejonu 5a, a w przypadku rejonu 5b tylko wody Unii), 6 i 7) i wody południowo-zachodnie (podobszary ICES 8, 9 i 10 (wody wokół Azorów) i strefy CECAF 34.1.1. 34.1.2 i 34.2.0 (wody wokół Madery i Wysp Kanaryjskich));
- 2) „przedział F_{MSY} ” oznacza przedział wartości określony w najlepszych dostępnych opiniach naukowych, w szczególności wydanych przez ICES lub podobny niezależny organ naukowy uznany na poziomie unijnym lub międzynarodowym, w którym wynikiem wszystkich poziomów śmiertelności połowowej w granicach tego przedziału jest maksymalny podtrzymywalny połów (zwany dalej „MSY”) w perspektywie długoterminowej w ramach danego modelu prowadzenia połowów i w istniejących przeciętnych warunkach środowiskowych bez znaczących skutków dla procesu reprodukcji odnośnych stad. Jest on ustalany w taki sposób, aby nie powodował ograniczenia długoterminowych odłowów przekraczającego 5 % w porównaniu z MSY. Jest on ograniczony, tak aby prawdopodobieństwo spadku liczebności stad do wartości poniżej limitu punktu odniesienia biomasy stada tarłowego (B_{lim}) nie przekraczało 5 %;
- 3) „maksymalny podtrzymywalny połów F_{lower} ” oznacza najniższą wartość przedziału F_{MSY} ;
- 4) „maksymalny podtrzymywalny połów F_{upper} ” oznacza najwyższą wartość przedziału F_{MSY} ;
- 5) „wartość punktu F_{MSY} ” oznacza wartość szacowanej śmiertelności połowowej, która w danym modelu prowadzenia połowów i w istniejących przeciętnych warunkach środowiskowych zapewnia długoterminowy maksymalny odłów;
- 6) „niższy zakres przedziału F_{MSY} ” oznacza przedział obejmujący wartości od MSY F_{lower} do wartości punktu F_{MSY} ;
- 7) „wyższy zakres przedziału F_{MSY} ” oznacza przedział obejmujący wartości od wartości punktu F_{MSY} do MSY F_{upper} ;
- 8) „ B_{lim} ” oznacza punkt odniesienia dla biomasy stada tarłowego wielkości stada określony na podstawie najlepszych dostępnych opinii naukowych, w szczególności na podstawie opinii ICES lub podobnego niezależnego organu naukowego uznanego na poziomie unijnym lub międzynarodowym, poniżej którego zdolność reprodukcyjna może być ograniczona;
- 9) „MSY $B_{trigger}$ ” oznacza punkt odniesienia dla biomasy stada tarłowego, a w przypadku homarca punkt odniesienia liczebności, określony na podstawie najlepszych dostępnych opinii naukowych, w szczególności na podstawie opinii ICES lub podobnego niezależnego organu naukowego uznanego na poziomie unijnym lub międzynarodowym, poniżej którego należy wszcząć określone i odpowiednie działania w celu zapewnienia, aby wskaźniki eksploatacji w połączeniu z naturalnymi wahaniami doprowadziły do odbudowy stad powyżej poziomu umożliwiającego zapewnienie długoterminowych MSY.

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich (Dz.U. L 125 z 27.4.1998, s. 1).

ROZDZIAŁ II

CELE

Artykuł 3

Cele

1. Plan ma na celu przyczynienie się do osiągnięcia celów wspólnej polityki rybołówstwa, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w szczególności poprzez stosowanie w zarządzaniu rybołówstwem podejścia ostrożnościowego, oraz zapewnienie, aby eksploatacja żywych zasobów morskich doprowadziła do odtworzenia i utrzymania populacji poławianych gatunków powyżej poziomów, które mogą doprowadzić do MSY.
2. Celem planu jest przyczynienie się do wyeliminowania odrzutów poprzez unikanie i ograniczanie w miarę możliwości niezamierzonych połowów oraz do wdrożenia obowiązku wyładunku ustanowionego w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w odniesieniu do gatunków objętych limitami połowowymi i do których niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie.
3. Plan wdraża podejście ekosystemowe do zarządzania rybołówstwem, aby zapewnić minimalizowanie negatywnego wpływu działalności połowowej na ekosystem morski. Plan musi być spójny z unijnym prawodawstwem dotyczącym środowiska, w szczególności z celem, jakim jest osiągnięcie do 2020 r. dobrego stanu środowiska, jak określono w art. 1 ust. 1 dyrektywy 2008/56/WE.
4. W szczególności plan ma na celu:
 - a) zapewnienie, aby spełnione zostały warunki przedstawione we wskaźniku 3 zawartym w załączniku I do dyrektywy 2008/56/WE;
 - b) przyczynienie się do osiągnięcia innych odnośnych wskaźników zawartych w załączniku I do dyrektywy 2008/56/WE proporcjonalnie do roli, jaką rybołówstwo odgrywa w ich spełnieniu; oraz
 - c) przyczynienie się do osiągnięcia celów określonych w art. 4 i 5 dyrektywy 2009/147/WE oraz w art. 6 i 12 dyrektywy 92/43/EWG, w szczególności do minimalizowania negatywnego wpływu działalności połowowej na wrażliwe siedliska i chronione gatunki.
5. Środki przewidziane w planie stosuje się zgodnie z najlepszymi dostępnymi opiniami naukowymi. W przypadku braku wystarczających danych w odniesieniu do odpowiednich stad stosuje się porównywalny poziom ochrony.

ROZDZIAŁ III

WARTOŚCI DOCELOWE

Artykuł 4

Wartości docelowe

1. Docelowe wartości śmiertelności połowowej – zgodne z przedziałami F_{MSY} określonymi w art. 2 – muszą zostać osiągnięte tak szybko, jak to możliwe, w sposób progresywny i stopniowy, do 2020 r. w odniesieniu do stad wymienionych w art. 1 ust. 1, oraz utrzymane w przedziałach F_{MSY} w późniejszym okresie, zgodnie z niniejszym artykułem.
2. O ustalenie przedziałów F_{MSY} w oparciu o plan występuje się w szczególności do ICES lub podobnego niezależnego organu naukowego uznanego na poziomie unijnym lub międzynarodowym.
3. Zgodnie z art. 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 Rada ustala uprawnienia do połowów w odniesieniu do danego stada w niższym zakresie przedziału F_{MSY} dostępnego w tym czasie dla tego stada.
4. Niezależnie od ust. 1 i 3 uprawnienia do połowów dla danego stada mogą zostać ustalone na poziomach niższych niż przedziały F_{MSY} .
5. Niezależnie od ust. 3 i 4 uprawnienia do połowów danego stada mogą zostać ustalone zgodnie z wyższym zakresem przedziału F_{MSY} dostępnego w tym czasie dla tego stada, pod warunkiem że wielkość stada, o którym mowa w art. 1 ust. 1, przekracza poziom MSY $B_{trigger}$:
 - a) jeżeli z opinii lub dowodów naukowych wynika, że jest to niezbędne do osiągnięcia celów określonych w art. 3 w przypadku połowów wielogatunkowych;
 - b) jeżeli z opinii lub dowodów naukowych wynika, że jest to niezbędne do uniknięcia poważnej szkody dla stada z powodu dynamiki wewnątrz- lub międzygatunkowej; lub
 - c) w celu ograniczenia do maksymalnie 20 % wahań w uprawnieniach do połowów w następujących po sobie latach.

6. W przypadku gdy nie można ustalić przedziałów F_{MSY} dla stad wymienionych w art. 1 ust. 1 z powodu braku odpowiednich informacji naukowych, stadami takimi zarządza się zgodnie z art. 5 do chwili uzyskania przedziałów F_{MSY} zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

7. Uprawnienia do połowów ustala się w każdym przypadku w sposób zapewniający mniejsze niż 5 % prawdopodobieństwo zmniejszenia się biomasy stada tarłowego poniżej B_{lim} .

Artykuł 5

Zarządzanie stadami stanowiącymi przyłów

1. Środki zarządzania w odniesieniu do stad, o których mowa w art. 1 ust. 4, w tym – w stosownych przypadkach – uprawnienia do połowów, ustala się przy uwzględnieniu najlepszych dostępnych opinii naukowych oraz muszą być spójne z celami określonymi w art. 3.

2. Gdy nie są dostępne odpowiednie informacje naukowe, stadami, o których mowa w art. 1 ust. 4, zarządza się zgodnie z podejściem ostrożnościowym do zarządzania zasobami rybołówstwa, określonym w art. 4 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, oraz zgodnie z art. 3 ust. 5 niniejszego rozporządzenia.

3. Zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 przy zarządzaniu połowami wielogatunkowymi w odniesieniu do stad, o których mowa w art. 1 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, uwzględnia się trudności w prowadzeniu połowów ze wszystkich stad na poziomie MSY jednocześnie, zwłaszcza w sytuacjach, kiedy prowadzi to do przedwczesnego zamykania połowów.

Artykuł 6

Ograniczenia wahań wysokości uprawnień do połowów dla danego stada

Odpowiedni komitet doradczy może zalecić Komisji podejście zarządcze zmierzające do ograniczenia rocznych wahań wysokości uprawnień do połowów w odniesieniu do konkretnego stada wymienionego w art. 1 ust. 1.

Rada może uwzględnić takie zalecenia przy ustalaniu wysokości uprawnień do połowów, pod warunkiem że wysokość uprawnień do połowów jest zgodna z art. 4 i 8.

ROZDZIAŁ IV

ŚRODKI OCHRONNE

Artykuł 7

Punkty odniesienia do celów ochrony

W oparciu o plan występuje się w szczególności do ICES lub podobnego niezależnego organu naukowego uznanego na poziomie unijnym lub międzynarodowym o ustalenie następujących punktów odniesienia do celów ochrony pełnej zdolności reprodukcyjnej stad, o których mowa w art. 1 ust. 1:

- a) $MSY B_{trigger}$ dla stad, o których mowa w art. 1 ust. 1;
- b) B_{lim} dla stad, o których mowa w art. 1 ust. 1.

Artykuł 8

Środki ochronne

1. Jeżeli opinie naukowe wskazują, że w danym roku biomasa stada tarłowego, a w przypadku stad homarca – liczebność, któregośkolwiek ze stad, o których mowa w art. 1 ust. 1, są niższe niż $MSY B_{trigger}$, przyjmuje się odpowiednie środki zaradcze w celu zapewnienia szybkiego powrotu danego stada lub jednostki funkcjonalnej do poziomów wyższych niż poziomy pozwalające uzyskać MSY. W szczególności, niezależnie od art. 4 ust. 3, uprawnienia do połowów ustala się na poziomie spójnym ze śmiertelnością połowową zmniejszoną do poziomu poniżej wyższego zakresu przedziału F_{MSY} , biorąc pod uwagę spadek biomasy.

2. Jeżeli opinie naukowe wskazują, że biomasa stada tarłowego, a w przypadku stad homarca – liczebność, któregośkolwiek ze stad, o których mowa w art. 1 ust. 1, są niższe niż B_{lim} , przyjmuje się dalsze środki zaradcze w celu zapewnienia szybkiego powrotu danego stada lub jednostki funkcjonalnej do poziomów wyższych niż poziom pozwalający uzyskać MSY. Te środki zaradcze mogą w szczególności obejmować, niezależnie od art. 4 ust. 3, zawieszenie połowów ukierunkowanych na dane stado lub jednostkę funkcjonalną i odpowiednie zmniejszenie uprawnień do połowów.

3. Środki zaradcze, o których mowa w niniejszym artykule, mogą obejmować:
 - a) środki nadzwyczajne zgodnie z art. 12 i 13 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
 - b) środki zgodnie z art. 9 niniejszego rozporządzenia.
4. Wyboru środków, o których mowa w niniejszym artykule, dokonuje się w zależności od charakteru, powagi, czasu trwania i powtarzalności sytuacji, w której biomasa stada tarłowego, a w przypadku stad homarca – liczebność, spada poniżej poziomów, o których mowa w art. 7.

ROZDZIAŁ V

ŚRODKI TECHNICZNE

Artykuł 9

Środki techniczne

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 18 niniejszego rozporządzenia i art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do następujących środków technicznych:
 - a) specyfikacji cech narzędzi połowowych i zasad dotyczących ich stosowania, w celu zapewnienia lub poprawy selektywności, zmniejszenia niezamierzonych połowów lub zminimalizowania negatywnego wpływu na ekosystem;
 - b) specyfikacji zmian w narzędziach połowowych lub dodatkowych urządzeniach do nich, w celu zapewnienia lub poprawy selektywności, zmniejszenia niezamierzonych połowów lub zminimalizowania negatywnego wpływu na ekosystem;
 - c) ograniczeń lub zakazów stosowania określonych narzędzi połowowych, a także prowadzenia działalności połowowej na określonych obszarach lub w określonych okresach, w celu ochrony ryb w okresie tarła, ryb poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony lub ryb gatunków innych niż docelowe lub w celu zminimalizowania negatywnego wpływu na ekosystem; oraz
 - d) określania minimalnych rozmiarów odniesienia do celów ochrony stad, do których zastosowanie ma niniejsze rozporządzenie, w celu zapewnienia ochrony niedojrzałych organizmów morskich.
2. Środki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, muszą przyczynić się do osiągnięcia celów określonych w art. 3.

ROZDZIAŁ VI

UPRAWNIENIA DO POŁOWÓW

Artykuł 10

Uprawnienia do połowów

1. Przy przydzielaniu uprawnień do połowów, którymi dysponują zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, państwa członkowskie uwzględniają prawdopodobny skład połowów dokonanych przez statki biorące udział w połowach wielogatunkowych.
2. Po powiadomieniu Komisji państwa członkowskie mogą zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 wymieniać się całością lub częścią przydzielonych im uprawnień do połowów.
3. Bez uszczerbku dla art. 8 TAC dla stad homarca w wodach zachodnich może być określony dla obszarów zarządzania odpowiadających poszczególnym obszarom zdefiniowanym w art. 1 ust. 1 akapit pierwszy pkt 22–25. W takich przypadkach TAC w danym obszarze zarządzania może być sumą limitów połowowych dla tych jednostek funkcjonalnych oraz dla prostokątów statystycznych znajdujących się poza jednostkami funkcjonalnymi.

Artykuł 11

Połowy rekreacyjne

1. Jeżeli opinie naukowe wskazują, że połowy rekreacyjne mają znaczący wpływ na śmiertelność połowową danego stada, o którym mowa w art. 1 ust. 1, Rada może określić niedyskryminujące limity dla rybaków rekreacyjnych.
2. Przy ustalaniu limitów, o których mowa w ust. 1, Rada opiera się na przejrzystych i obiektywnych kryteriach, w tym kryteriach o charakterze środowiskowym, społecznym i gospodarczym. Kryteria, jakie mają być stosowane, mogą obejmować w szczególności wpływ połowów rekreacyjnych na środowisko, znaczenie społeczne tej działalności oraz jej wkład w gospodarkę na obszarach przybrzeżnych.
3. W stosownych przypadkach państwa członkowskie podejmują niezbędne i proporcjonalne środki w celu monitorowania i gromadzenia danych dla wiarygodnego oszacowania rzeczywistych poziomów połowów rekreacyjnych.

Artykuł 12

Ograniczenie nakładów połowowych dla soli w zachodniej części kanału La Manche

1. W ramach planu TAC dla soli w zachodniej części kanału La Manche (rejon ICES 7e) są uzupełniane ograniczeniem nakładów połowowych.
2. Przy ustalaniu wysokości uprawnień do połowów Rada podejmuje co roku decyzję o maksymalnej liczbie dni połowowych dla statków obecnych w zachodniej części kanału La Manche zarzucających włoki ramowe o rozmiarze oczka równym 80 mm lub większym oraz dla statków obecnych w zachodniej części kanału La Manche zarzucających sieci statyczne o rozmiarze oczka równym 220 mm lub mniejszym.
3. Maksymalną liczbę dni połowowych, o której mowa w ust. 2, dostosowuje się w ten sam sposób, co śmiertelność połowową odpowiadającą wahaniom TAC.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY DOTYCZĄCE OBOWIĄZKU WYŁADUNKU

Artykuł 13

Przepisy dotyczące obowiązku wyładunku w wodach Unii stanowiących część wód zachodnich

1. W odniesieniu do wszystkich stad gatunków występujących w wodach zachodnich, do których ma zastosowanie obowiązek wyładunku zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 18 niniejszego rozporządzenia i art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie, określając szczegóły tego obowiązku, jak przewidziano w art. 15 ust. 5 lit. a)–e) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
2. Obowiązek wyładunku przewidziany w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 nie ma zastosowania do połowów rekreacyjnych, w tym w przypadkach, w których Rada określa limity zgodnie z art. 11 niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ VIII

DOSTĘP DO WÓD I ZASOBÓW

Artykuł 14

Upoważnienia do połowów i pułapy zdolności połowowej

1. W odniesieniu do każdego z obszarów ICES, o których mowa w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, każde państwo członkowskie wydaje upoważnienia do połowów statkom pływającym pod jego banderą, i które prowadzą połowy w tym obszarze, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. W takich upoważnieniach do połowów państwa członkowskie mogą również ograniczyć całkowitą zdolność połowową statków używających określonych narzędzi.
2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 18 niniejszego rozporządzenia i art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez ustanowienie ograniczeń całkowitej zdolności połowowej flot zainteresowanych państw członkowskich, tak aby ułatwić osiągnięcie celów określonych w art. 3 niniejszego rozporządzenia.
3. Każde państwo członkowskie sporządza i prowadzi wykaz statków posiadających upoważnienie do połowów, o którym mowa w ust. 1, oraz udostępnia ten wykaz Komisji i pozostałym państwom członkowskim na swojej oficjalnej stronie internetowej.

ROZDZIAŁ IX

ZARZĄDZANIE STADAMI BĘDĄCYMI PRZEDMIOTEM WSPÓLNEGO ZAINTERESOWANIA

Artykuł 15

Zasady i cele zarządzania stadami będącymi przedmiotem wspólnego zainteresowania Unii i państw trzecich

1. W przypadku gdy stada będące przedmiotem wspólnego zainteresowania są eksploatowane również przez państwa trzecie, Unia współpracuje z tymi państwami trzecimi z myślą o zapewnieniu zarządzania tymi stadami w sposób zrównoważony, spójny z celami rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, a w szczególności z jego art. 2 ust. 2, oraz z niniejszym rozporządzeniem. W przypadku braku formalnego porozumienia Unia dokłada wszelkich starań, aby wypracować wspólne ustalenia odnośnie do połowów takich stad w celu umożliwienia zrównoważonego zarządzania, tym samym promując równe warunki działania dla podmiotów gospodarczych Unii.
2. W kontekście wspólnego zarządzania stadami z państwami trzecimi Unia może dokonywać wymiany uprawnień do połowów z państwami trzecimi zgodnie z art. 33 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

ROZDZIAŁ X

REGIONALIZACJA

Artykuł 16

Współpraca regionalna

1. Art. 18 ust. 1–6 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 ma zastosowanie do środków, o których mowa w art. 9 i 13 oraz art. 14 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.
2. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu państwa członkowskie, które mają bezpośredni interes w zarządzaniu wodami północno-zachodnimi, mogą przedkładać wspólne rekomendacje dotyczące wód północno-zachodnich, a państwa członkowskie, które mają bezpośredni interes w zarządzaniu wodami południowo-zachodnimi, mogą przedkładać wspólne rekomendacje dotyczące wód południowo-zachodnich. Te państwa członkowskie mogą również razem przedkładać wspólne rekomendacje dotyczące całości tych wód. Rekomendacje te przedkłada się zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 po raz pierwszy nie później niż w dniu 27 marca 2020 r., a następnie 12 miesięcy po każdym przedłożeniu oceny planu zgodnie z art. 17 niniejszego rozporządzenia. Zainteresowane państwa członkowskie mogą również przedkładać takie rekomendacje w razie konieczności, w szczególności w przypadku wystąpienia nagłej zmiany w sytuacji któregośkolwiek ze stad, do których niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie, lub w celu zaradzenia sytuacjom nadzwyczajnym wskazanym w najnowszej opinii naukowej. Wspólne rekomendacje w odniesieniu do środków dotyczących danego roku kalendarzowego przedkłada się nie później niż w dniu 1 lipca roku poprzedzającego dany rok kalendarzowy.
3. Uprawnienia przyznane na mocy art. 9 i 13 oraz art. 14 ust. 2 niniejszego rozporządzenia pozostają bez uszczerbku dla uprawnień przyznanych Komisji na mocy innych przepisów prawa Unii, w tym rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

ROZDZIAŁ XI

OCENA I PRZEPISY PROCEDURALNE

Artykuł 17

Ocena planu

Do dnia 27 marca 2024 r., a następnie co pięć lat, Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wyników planu i jego wpływu na stada, do których ma zastosowanie niniejsze rozporządzenie, oraz dotyczące połowów eksploatujących te stada, w szczególności w odniesieniu do realizacji celów określonych w art. 3.

Artykuł 18

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 1 ust. 1, art. 9 i 13 oraz art. 14 ust. 2, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 26 marca 2019 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 1 ust. 1, art. 9 i 13 oraz art. 14 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 1 ust. 1, art. 9 i 13 oraz art. 14 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

ROZDZIAŁ XII

WSPARCIE Z EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU MORSKIEGO I RYBACKIEGO

Artykuł 19

Wsparcie z Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego

Środki czasowego zaprzestania przyjęte w celu realizacji celów planu uznaje się za czasowe zaprzestanie działalności połowowej do celów art. 33 ust. 1 lit. a) i c) rozporządzenia (UE) nr 508/2014.

ROZDZIAŁ XIII

ZMIANY W ROZPORZĄDZENIACH (UE) 2016/1139 ORAZ (UE) 2018/973

Artykuł 20

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2016/1139

W rozporządzeniu (UE) 2016/1139 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i art. 2 rozporządzenia (WE) nr 2187/2005. Dodatkowo stosuje się następujące definicje:

- 1) „stada pelagiczne” oznaczają stada wymienione w art. 1 ust. 1 lit. c)–h) niniejszego rozporządzenia oraz ich dowolną kombinację;
 - 2) „przedział F_{MSY} ” oznacza przedział wartości określony w najlepszych dostępnych opiniach naukowych, w szczególności wydanych przez ICES lub podobny niezależny organ naukowy uznany na poziomie unijnym lub międzynarodowym, w którym wynikiem wszystkich poziomów śmiertelności połowowej w granicach tego przedziału jest maksymalny podtrzymywalny połów (zwany dalej „MSY”) w perspektywie długoterminowej w ramach danego modelu prowadzenia połowów i w istniejących przeciętnych warunkach środowiskowych bez znaczących skutków dla procesu reprodukcji odnośnych stad. Jest on ustalany w taki sposób, aby nie powodował ograniczenia długoterminowych odłowów przekraczającego 5 % w porównaniu z MSY. Jest on ograniczony, tak aby prawdopodobieństwo spadku liczebności stad do wartości poniżej limitu punktu odniesienia biomasy stada tarłowego (B_{lim}) nie przekraczało 5 %;
 - 3) „maksymalny podtrzymywalny połów F_{lower} ” oznacza najniższą wartość przedziału F_{MSY} ;
 - 4) „maksymalny podtrzymywalny połów F_{upper} ” oznacza najwyższą wartość przedziału F_{MSY} ;
 - 5) „wartość punktu F_{MSY} ” oznacza wartość szacowanej śmiertelności połowowej, która w danym modelu prowadzenia połowów i w istniejących przeciętnych warunkach środowiskowych zapewnia długoterminowy maksymalny odłów;
 - 6) „niższy zakres przedziału F_{MSY} ” oznacza przedział obejmujący wartości od $MSY F_{lower}$ do wartości punktu F_{MSY} ;
 - 7) „wyższy zakres przedziału F_{MSY} ” oznacza przedział obejmujący wartości od wartości punktu F_{MSY} do $MSY F_{upper}$;
 - 8) „ B_{lim} ” oznacza punkt odniesienia dla biomasy stada tarłowego określony na podstawie najlepszych dostępnych opinii naukowych, w szczególności na podstawie opinii ICES lub podobnego niezależnego organu naukowego uznanego na poziomie unijnym lub międzynarodowym, poniżej którego zdolność reprodukcyjna może być ograniczona;
 - 9) „ $MSY B_{trigger}$ ” oznacza punkt odniesienia dla biomasy stada tarłowego, określony na podstawie najlepszych dostępnych opinii naukowych, w szczególności na podstawie opinii ICES lub podobnego niezależnego organu naukowego uznanego na poziomie unijnym lub międzynarodowym, poniżej którego należy wszcząć określone i odpowiednie działania w celu zapewnienia, aby wskaźniki eksploatacji w połączeniu z naturalnymi wahaniami doprowadziły do odbudowy stad powyżej poziomu umożliwiającego długoterminowe zapewnienie MSY;
 - 10) „zainteresowane państwa członkowskie” oznaczają państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu, tj.: Danię, Niemcy, Estonię, Łotwę, Litwę, Polskę, Finlandię i Szwecję.”;
- 2) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Wartości docelowe

1. Docelowe wartości śmiertelności połowowej – zgodne z przedziałami F_{MSY} określonymi w art. 2 – muszą zostać osiągnięte tak szybko, jak to możliwe, w sposób progresywny i stopniowy, do 2020 r. w odniesieniu do stad wymienionych w art. 1 ust. 1, oraz utrzymane w przedziałach F_{MSY} w późniejszym okresie, zgodnie z niniejszym artykułem.

2. W oparciu o plan występuje się w szczególności do ICES lub podobnego niezależnego organu naukowego uznanego na poziomie unijnym lub międzynarodowym o ustalenie przedziałów F_{MSY} .
 3. Zgodnie z art. 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 Rada ustala uprawnienia do połowów w odniesieniu do danego stada w niższym zakresie przedziału F_{MSY} dostępnego w tym czasie dla tego stada.
 4. Niezależnie od ust. 1 i 3 uprawnienia do połowów mogą zostać ustalone na poziomach niższych niż przedziały F_{MSY} .
 5. Niezależnie od ust. 3 i 4 uprawnienia do połowów danego stada mogą zostać ustalone zgodnie z wyższym zakresem przedziału F_{MSY} dostępnego w tym czasie dla tego stada, pod warunkiem że wielkość stada, o którym mowa w art. 1 ust. 1, przekracza poziom $MSY B_{trigger}$:
 - a) jeżeli z opinii lub dowodów naukowych wynika, że jest to niezbędne do osiągnięcia celów określonych w art. 3 w przypadku połowów wielogatunkowych;
 - b) jeżeli z opinii lub dowodów naukowych wynika, że jest to niezbędne do uniknięcia poważnej szkody dla stada z powodu dynamiki wewnątrz- lub międzygatunkowej; lub
 - c) w celu ograniczenia do maksymalnie 20 % wahań w uprawnieniach do połowów w następujących po sobie latach.
 6. Uprawnienia do połowów ustala się w każdym przypadku w sposób zapewniający mniejsze niż 5 % prawdopodobieństwo zmniejszenia się biomasy stada tarłowego poniżej B_{lim} .”;
- 3) w rozdziale III po art. 4 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Punkty odniesienia do celów ochrony

W oparciu o plan występuje się w szczególności do ICES lub podobnego niezależnego organu naukowego uznanego na poziomie unijnym lub międzynarodowym o ustalenie następujących punktów odniesienia do celów ochrony pełnej zdolności reprodukcyjnej stad, o których mowa w art. 1 ust. 1:

- a) $MSY B_{trigger}$ dla stad, o których mowa w art. 1 ust. 1;
 - b) B_{lim} dla stad, o których mowa w art. 1 ust. 1.”;
- 4) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Środki ochronne

1. Jeżeli opinie naukowe wskazują, że w danym roku biomasa tarłowa któregośkolwiek ze stad, o których mowa w art. 1 ust. 1, jest niższa niż $MSY B_{trigger}$, przyjmuje się odpowiednie środki zaradcze w celu zapewnienia szybkiego powrotu danego stada do poziomów wyższych niż poziomy pozwalające uzyskać MSY . W szczególności, niezależnie od art. 4 ust. 3, uprawnienia do połowów ustala się na poziomie spójnym ze śmiertelnością połowową zmniejszoną do poziomu poniżej wyższego zakresu przedziału F_{MSY} , biorąc pod uwagę spadek biomasy.
2. Jeżeli opinie naukowe wskazują, że biomasa tarłowa któregośkolwiek ze stad, o których mowa w art. 1 ust. 1, jest niższa niż B_{lim} , przyjmuje się dalsze środki zaradcze w celu zapewnienia szybkiego powrotu danego stada do poziomów wyższych niż poziom pozwalający uzyskać MSY . Te środki zaradcze mogą w szczególności obejmować, niezależnie od art. 4 ust. 3, zawieszenie połowów ukierunkowanych na dane stado i odpowiednie zmniejszenie uprawnień do połowów.
3. Środki zaradcze, o których mowa w niniejszym artykule, mogą obejmować:
 - a) środki nadzwyczajne zgodnie z art. 12 i 13 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
 - b) środki zgodnie z art. 7 i 8 niniejszego rozporządzenia.
4. Wyboru środków, o których mowa w niniejszym artykule, dokonuje się w zależności od charakteru, powagi, czasu trwania i powtarzalności sytuacji, w której biomasa stada tarłowego spada poniżej poziomów, o których mowa w art. 4a.”;

5) w art. 7 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Obowiązek wyładunku przewidziany w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 nie ma zastosowania do połowów rekreacyjnych, w tym w przypadkach, w których Rada określa limity dla rybaków rekreacyjnych.”;

6) uchyla się załączniki I i II.

Artykuł 21

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2018/973

W rozporządzeniu (UE) 2018/973 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Na zasadzie odstępstwa od załącznika XII do rozporządzenia (WE) nr 850/98 minimalny rozmiar odniesienia dla homarca (*Nephrops norvegicus*) w rejonie ICES 3a wynosi 105 mm.

Niniejszy ustęp ma zastosowanie do dnia, w którym załącznik XII do rozporządzenia (WE) nr 850/98 przestanie obowiązywać.”;

2) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

Przepisy odnoszące do obowiązku wyładunku w wodach Unii na Morzu Północnym

1. W odniesieniu do wszystkich stad gatunków występujących w wodach zachodnich, do których ma zastosowanie obowiązek wyładunku zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 16 niniejszego rozporządzenia i art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie, określając szczegóły tego obowiązku, jak przewidziano w art. 15 ust. 5 lit. a)–e) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

2. Obowiązek wyładunku przewidziany w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 nie ma zastosowania do połowów rekreacyjnych, w tym w przypadkach, w których Rada określa limity dla połowów rekreacyjnych zgodnie z art. 10 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.”.

ROZDZIAŁ XIV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 22

Uchylenie

1. Następujące rozporządzenia tracą moc:

- a) rozporządzenie (WE) nr 811/2004;
- b) rozporządzenie (WE) nr 2166/2005;
- c) rozporządzenie (WE) nr 388/2006;
- d) rozporządzenie (WE) nr 509/2007;
- e) rozporządzenie (WE) nr 1300/2008.

2. Odesłania do uchylonych rozporządzeń odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 23

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 marca 2019 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

G. CIAMBA

Przewodniczący

Wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego i Rady

Parlament Europejski i Rada mają zamiar uchylić uprawnienia do przyjmowania środków technicznych w drodze aktów delegowanych na mocy art. 8 niniejszego rozporządzenia, gdy przyjmą nowe rozporządzenie dotyczące środków technicznych, które obejmuje uprawnienie dotyczące tych samych środków.
